

РЕШЕНИЕ

№ 5762

гр. София, 12.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 71 състав,
в публично заседание на 27.09.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Бозуков

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **12436** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване (КСО) вр. чл. 145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Я. Д. И. с ЕГН [ЕГН], с постоянен адрес в [населено място], [улица], ет. 1, ап. 1, чрез адв. Е. С.-В. със съдебен адрес за уведомяване и призоваване: [населено място], . „Т.“ № 3, вх.Б, ет.4, срещу Решение №1040-21-1156/12.11.2021 г. на Директора на ТП на НОИ - С. - град, с което са потвърдени Разпореждане № 214-00-10659-10 от 14.04.2021 г. на Ж. Д.-Ръководител на осигуряването за безработица при ТП на НОИ - С. град и е разпоредено да се възстанови добросъвестно полученото парично обезщетение за безработица за периода от 08.01.2019г. до 05.12.2019 г. в размер на 14094.40 лева - главница и Разпореждане № 214-00-10659-9 от 14.04.2021 г. на Ж. Д.-Ръководител на осигуряването за безработица при ТП на НОИ С. град, с което е разпоредено да се възстанови добросъвестно подученото парично обезщетение за безработица за периода от 06.12.2019 г. до 07.01.2019 г. в размер на 1164.32 лева - главница, като правилни и законосъобразни.

С жалбата излага съображения за нищожност и неправилност на постановеното решение. Иска се отмяна на оспореното решение.

В съдебно заседание жалбоподателката Я. Д. И., чрез адв. Е. С., редовно призована, не се явява, представлява се от адв. Х., преупълномощена от адвокат С.. Адв. Х. поддържа жалбата с всички наведени съображения за нищожност на постановеното решение, които са предмет на обжалване по административен ред. Претендира

разноски, за което представя списък, ведно с доказателства, че същите са платени от жалбоподателката. Прави възражение за прекомерност. Моли за срок за писмен бележки.

Ответникът Директора на ТП на НОИ С.- ГРАД, редовно призован, се представлява от юрк.Б.. Ответникът- ТП на НОИ С. град, чрез процесуален представител, оспорва жалбата. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност.

СГП – редовно уведомена, не изпраща представител.

Административен съд София град, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка: По заявление, вх. № 214-00-10659-1/07.11.18 г., за отпускане на ПОБ от Я. Д. И., с приложена заповед за прекратяване на трудовото й правоотношение с “ОРИНДЖ ЕКСПРЕС“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], считано от 06.11.2018 г., с разпореждане № 214-00-10659-1 от 19.11.18 г. исканото обезщетение е отпуснато за периода от 06.11.2018г. до 05.11.2019г. в размер на 61,28 лв. дневно. Предвид основанието за прекратяване на трудовото правоотношение - чл. 328, ал. 1, т. 3 от Кодекса на труда /КТ/, с разпореждане № 214-00-10659-2 от 19.11.2018 г., е спряно изплащането на отпуснатото ПОБ, считано от 06.11.2018 г. и с разпореждане № 214-00-106593 от 03.01.2019 г., изплащането на ПОБ е възобновено за периода от 06.12.2018 г. до 05.12.19 г. в размер на 61,28 лв. дневно.

С оглед сключен на 08.01.2019 г. Договор на основание чл. 47, ал. 1 от Закона за насърчаване на заетостта /ЗНЗ/ между Агенцията по заетостта чрез Дирекция “Бюро по труда - В.“ /възложител/, ТП на НОИ-С. град, и Я. Д. И., на жалбоподателката е изплатена еднократна парична сума от фонд “Безработица“ в размера на остатъка от дължимото парично обезщетение за безработица, за периода от 08.01.2019 г. до 05.12.19 г. -сума в размер на 14 094,40 лв. С Разпореждане № 214-00-10659-6 от 11.01.2019 г., на основание чл. 54ж, ал. 1 от КСО и във връзка с чл. 47 от Закона за насърчаване на заетостта, изплащането на отпуснатото ПОБ е прекратено от 08.01.2019 г., с мотиви: “сключен договор за отпускане на еднократна парична сума от фонд “Безработица“. Във връзка със спазването на осигурителното законодателство, е извършена проверка по разходите на ДОО на “ОРИНДЖ ЕКСПРЕС“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], приключила с Констативен протокол № КВ-5-21-00749575/29.04.2020 г. и издадени задължителни предписания за заличаване на подаваните от проверяваното дружество данни по чл. 5, ал. 4 от КСО, вкл. за Я. Д. И. за периода от 21.09.2018 г. до 05.11.2018 г. След изтичане на срока за изпълнение на влезлите в сила задължителни предписания, са предприети действия за служебното заличаване на данните по чл. 5, ал. 4 от КСО по реда на чл. 4, ал. 10, т. 4 от Наредба И-13 от 17.12.2019 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица /изд. от МФ, обн. ДВ, бр. 1 от 03.01.2020 г., в сила от 03.01.2020 г. Предвид заличените данни по чл. 5, ал. 4 от КСО, с разпореждане № 214-00-10659-7 от 26.03.21 г. на ръководител на осигуряването за безработица, е отменено разпореждане № 214-00-10659-1/19.11.2018 г. за отпускане на ПОБ и с

разпореждане № 214-00-10659-8 от 13.04.21 г. на ръководител на осигуряването за безработица, е разпореден отказ за отпускане на ПОБ. С обжалваните разпореждания № 214-00-10659-9 от 14.04.21 г. и разпореждане № 214-00-10659-10 от 14.04.2021 г. на ръководител на осигуряването за безработица, е разпоредено възстановяването на добросъвестно получено от Я. Д. И. ПОБ за периода от 06.12.2018 г. до 07.01.2019 г. в размер на 1164,32 лв. и за периода от 08.01.2019 г. до 05.12.2019 г. в размер на 14094,40 лв. С жалба по административен ред, по реда на чл. 117 от КСО, са оспорени и издадените от ръководителя на осигуряването за безработица разпореждания № 214-00-10659-7 от 26.03.2021 г. за отмяна на разпореждане № 214-00-10659-1/19.11.2018 г. за отпускане на ПОБ по заявлението на лицето от 07.11.2018 г. и разпореждане № 214-00-10659-8 от 13.04.2021 г. за отказ за отпускане на ПОБ.

С Решение № 1040-21-577 от 09.06.2021 г., Директорът на ТП на НОИ-С. град е приел, че разпореждания № 214-00-10659-7 от 26.03.2021 г. и № 214-00-10659-8 от 13.04.2021 г. са правилни и законосъобразни, отхвърлил е жалба вх. № 1012-21-694/10.05.2021 г., в частта ѝ срещу Разпореждания № 214-00-10659-7 от 26.03.2021 г. и № 214-00-10659-8 от 13.04.2021 г.

В изпълнение на съдебно Определение № 6805/14.09.2021 г., постановено по адм. дело съгласно което съдът е отменил Определение № 1040-21-576 от 09.06.2021 г. на Директора на ТП на НОИ-С. град, с което е спряно производството по жалба вх. 1012-21-691/10.05.21 г. в частта ѝ срещу разпореждане № 214-00-10659-9 от 14.04.2021 г. и разпореждане № 214-00-10659-10 от 14.04.2021 г., и е върнал преписката на административния орган за ново произнасяне по същество, по отношение на разпореждане № 214-00-10659-9 от 14.04.21 г. и разпореждане № 214-00-10659-10 от 14.04.2021 г., издадени от ръководителя на осигуряването за безработица, АО приел, че е налице основанието на чл. 55, ал. 1 от АПК за възобновяването ѝ.

Предвид тава ответникът възобновил производството по жалба вх. № 1012-21-694/10.05.2021 г., подадена от Я. Д. И., ЕГН: [ЕГН], в частта ѝ срещу разпореждане № 21400-10659-9 от 14.04.2021 г. и разпореждане № 214-00-10659-10 от 14.04.2021 г. на ръководителя на осигуряването за безработица, отхвърлил жалба вх. № 1012-21-694/10.05.2021 г., подадена от Я. Д. И., ЕГН: [ЕГН], в частта ѝ срещу разпореждане № 214-00-10659-9 от 14.04.2021 г. и разпореждане № 214-00-10659-10 от 14.04.2021 г. на ръководителя на осигуряването за безработица, като неоснователна и потвърдил разпореждане № 214-00-10659-9 от 14.04.2021 г. на ръководителя на осигуряването за безработица и разпореждане № 214-00-10659-10 от 14.04.2021 г. на ръководителя на осигуряването за безработица, като правилни и законосъобразни. При така установеното от фактическа страна, съдът намира, че жалбата е допустима - подадена е в срока по чл. 118, ал. 2 от КСО и от лице, което има право и интерес от оспорване, като адресат на индивидуалния административен акт, но разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материално-правните разпоредби по

издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Предмет на съдебен контрол в настоящото производство е Решение №1040-21-1156/12.11.2021 г. на Директора на ТП на НОИ - С. - град, с което са потвърдени Разпореждане № 214-00-10659-10 от 14.04.2021 г. на Ж. Д.- Ръководител на осигуряването за безработица при ТП на НОИ - С. град и е разпоредено да се възстанови добросъвестно полученото парично обезщетение за безработица за периода от 08.01.2019г. до 05.12.2019 г. в размер на 14094.40 лева - главница и Разпореждане №214-00-10659-9 от 14.04.2021 г. на Ж. Д.-Ръководител на осигуряването за безработица при ТП на НОИ С. град, с което е разпоредено да се възстанови добросъвестно подученото парично обезщетение за безработица за периода от 06.12.2019 г. до 07.01.2019 г. в размер на 1164.32 лева - главница.

Решение № 1040-21-1156/12.11.2021 г. на директора на Териториално поделение на Националния осигурителен институт (НОИ) - С. град е издадено от компетентен орган, на основание чл. 117, ал. 1 от КСО. По реда на чл. 117, ал. 3 от КСО ръководителят на териториалното поделение се произнася по жалбите или исканията с мотивирано решение в едномесечен срок от получаването им. Спазена е и предвидената в закона писмена форма - чл. 117, ал. 3 от КСО. Административният акт е мотивиран, в производството по издаването му не са допуснати съществени процесуални нарушения.

Разпореждане № 214-00-10659-10 от 14.04.2021 г. и Разпореждане №214-00-10659-9 от 14.04.2021 г. също са издадени от компетентен административен орган. Съгласно чл. 114, ал. 3 от КСО това е длъжностното лице, на което е възложено ръководството на контрола по разходите на държавното обществено осигуряване в съответното териториално поделение на Националния осигурителен институт. В настоящия случай разпорежданията са издадени от ръководителя на осигуряването за безработица при ТП на НОИ - С. град, който е материално и териториално компетентния административен орган съгласно нормата на чл. 114, ал. 3 от КСО и Заповед № 1015-21-79/16.03.2021г. на директора на ТП на НОИ.

Съдът намира твърдението на жалбоподателката, че не ѝ е била дадена възможност да представи всички доказателства, с които да установи, че е работила, за неоснователно. Част от тези доказателства са били представени още с подаване на заявлението за отпускане на ПОБ, а останалите документи – са били представени във връзка с последващата проверка на осигурителя „Ориндж Експрес“ ЕООД. Обстоятелството, че ръководителят на осигуряването за безработица е приел, че те не са достатъчни, за да установят по безспорен начин, че жалбоподателката реално е престирала труд, не означава, че не ги е взел предвид нито пък означава, че като не ги е изискал отново, е нарушил правото на защита на адресата на издадените от него административни актове.

Неоснователно е и твърдението в жалбата, че административният орган не е направил проверка дали „Ориндж Експрес“ ЕООД е извършвало търговска дейност по време на производството по отпускане на обезщетението, макар да е разполагал още тогава със съответните правомощия и възможности в рамките на служебното начало. Следва да се има предвид, че законодателят не е предвидил времеви ограничения за извършването на проверки по спазването на осигурителното законодателство нито пък е забранил такива да бъдат извършвани след като вече е издадено и влязло в сила разпореждане за отпускане на парично обезщетение. В този смисъл проверките могат да бъдат и с последващ характер, както е и в случая, без да е нарушен принципът на

служебното начало. Освен това, преценката за отпускане на парично обезщетение за безработица се извършва въз основа на представените документи от страна на осигуреното лице и данните, подадени по реда на чл. 5, ал. 4 от КСО. В тази връзка ръководителят на осигуряването за безработица е осъществил своята първоначална преценка относно отпускането на ПОБ на жалбоподателката въз основа на тези данни, които по силата на нормативната уредба е бил задължен да вземе предвид. В конкретния случай обаче това не са всички данни, които са имали значение за наличието на изискуемите по чл. 54а от КСО предпоставки. Останалите данни, които са били установени в последващ момент, или не са били достъпни за административния орган, или макар да са били достъпни /например данните относно дружеството осигурител в ТР/, не са предвидени в нормативната уредба като такива, които следва да се вземат предвид при преценка на правото на ПОБ.

Предметът на спора в настоящото производство се свързва с въпроса дали жалбоподателката е била осигурено лице по смисъла на чл. 10 от КСО и § 1, ал. 1, т. 3 от Допълнителните разпоредби на КСО и отговаря на изискванията на чл. 54а от КСО, доколкото дружеството работодател не е осъществявало дейност.

В § 1, ал. 1, т. 3 от Допълнителните разпоредби на КСО е уредена легалната дефиниция на понятието „осигурено лице“ – физическо лице, което извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 и чл. 4а, ал. 1, и за което са внесени или дължими осигурителни вноски. Върховният административен съд многократно се е произнасял, че едно от условията, на които е необходимо да отговаря лицето, за да се счита за осигурено, е да извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 от КСО. Следователно наличието на трудов договор само по себе си не е достатъчно, за да възникне осигурително правоотношение с произтичащите от него права на обезщетение, тъй като липсва идентичност между трудовото и осигурителното правоотношение. Изискването на законовата разпоредба на КСО, съдържаща определението за „осигурено лице“, е лицето да упражнява трудова дейност. Следователно лицето трябва да има сключен трудов договор и валидно възникнало трудово правоотношение, но и реално да осъществява трудова дейност в рамките на това правоотношение. В случая вследствие на извършените проверки административният орган е направил обосновано заключение, че трудова дейност не е извършвана, следователно за жалбоподателката не е възникнало основание за осигуряване при осигурител „Ориндж Експрес“ ЕООД.

Съдът намира за необходимо да отбележи, че фактът на реално осъществяваната трудова дейност следва да се докаже от жалбоподателката. Това е така, защото става дума за благоприятен за нея факт, от който възниква претендираното от нея право да получи ПОБ. Представените по делото писмени доказателства не са достатъчни, за да се обоснове категорично изводът за наличието на реално престоиран труд по трудовия договор, сключен между Я. Д. И. и „Ориндж Експрес“ ЕООД, защото, видно събраните в резултат на извършената проверка писмени доказателства, категорично се установява, че дружеството осигурител не е извършвало търговска дейност. Събрани са сведения, противно на изложеното в жалбата, и от физически лица, които са били наети по трудови договори в процесното дружество, включително и от самата жалбоподателката. Последната сама е декларирала, че не е работила, че не е успяла да се запознае с работата, че не общувала с други служители, а единствено със счетоводителя, че не ѝ е бил представен и продуктът, по който е следвало да работи. Не е спорно, че дружеството е имало разходи за заплати, но това не е достатъчно

основание да се приеме, че жалбоподателката реално е работила, доколкото няма пречка последната да е получавала парични суми, без да е полагала труд.

И на последно място съдът намира предявената жалба за неоснователна, защото е налице влязъл в сила съдебен акт. Влезлият в сила съдебен акт коментира и безспорно е установено, че лицето не отговаря на изискванията на КСО, не е осигурено лице и няма право да получи парично обезщетение за безработица. Наведените аргументи в жалбата, че разпорежданията и решението на директора на ТП на НОИ – С.-град са нищожни, не кореспондира с действащата нормативна уредба. Изричният текст на чл. 47, ал.1 и ал. 2 от ЗНЗ определя, че се прилага за лица, които са безработни с право на парично обезщетение и тази сума се предоставя еднократно за сметка на фонд „Безработица“, която се изплаща изцяло от НОИ. Еднократната сума, която е изплатена е вместо паричното обезщетение за безработица, страна е НОИ и тя се изплаща от фонд „Безработица“. Тази еднократна сума се изплаща при условията и по реда на КСО. Това се установява от влязлото в сила съдебно решение, с което е прието, че жалбоподателката няма право на тази еднократна сума, която ѝ е предоставена, а получените суми и по двете разпореждания следва да бъдат възстановени. Предвид разпоредбата на чл. 41 от Правилника за прилагане на закон за насърчване на заетостта това не е договор само и единствено между жалбоподателката и на основание ал. 4 и ал. 6 от правилника са създадени задължения тези договори да се сключват с НОИ и сумата се превежда за сметка и от НОИ.

Настоящият състав намира, че административният акт, предмет на съдебен контрол е издаден при наличие на посочените в закона материални предпоставки и съответства на относимите правни норми, поради което се явява законосъобразен и следва да бъде потвърден, а жалбата срещу него като неоснователна следва да се отхвърли.

При този изход от спора ответната страна има право на разноски. На основание чл. 143, ал. 4 от АПК в полза на ответника следва да се присъдят съдебни разноски за юрисконсултско възнаграждение. Същите се определят по реда на чл. 24 от Наредбата за правна помощ и се присъждат в размер на 100.00 лв.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд - София град, 71 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Я. Д. И. с ЕГН [ЕГН], с постоянен адрес: [населено място], [улица], ет. 1, ап. 1, чрез адв. Е. С.-В., със съдебен адрес за уведомяване и призоваване: [населено място], [улица], вх.Б, ет.4, срещу Решение №1040-21-1156/12.11.2021 г. на Директора на ТП на НОИ - С. - град, с което са потвърдени Разпореждане № 214-00-10659-10 от 14.04.2021 г. на Ж. Д.- Ръководител на осигуряването за безработица при ТП на НОИ - С. град и е разпоредено да се възстанови добросъвестно полученото парично обезщетение за безработица за периода от 08.01.2019г. до 05.12.2019 г. в размер на 14 094.40 лева - главница и Разпореждане №214-00-10659-9 от

14.04.2021 г. на Ж. Д.-Ръководител на осигуряването за безработица при ТП на НОИ С. град, с което е разпоредено да се възстанови добросъвестно подученото парично обезщетение за безработица за периода от 06.12.2019 г. до 07.01.2019 г. в размер на 1 164.32 лева - главница, като правилни и законосъобразни.

ОСЪЖДА Я. Д. И. с ЕГН [ЕГН], с постоянен адрес: [населено място], [улица], ет. 1, ап. 1, да заплати на Териториално поделение НОИ-С. град съдебни разноси в размер на 100 лв. /сто лева/.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд на Република България с касационна жалба в 14- дневен срок от получаване на съобщението до страните за неговото постановяване.

АДМИНИСТРАТИВЕН

СЪДИЯ: